Bezpieczeństwo Usług Sieciowych

Sprawozdanie nr 1

Komunikator Klient-Server wykorzystujący algorytm Diffie-Hellman

Prowadzący: mgr inż. Przemysław Świercz

Autor: Jędrzej Mirowski 191370

1. Cel zadania

Celem zadania było stworzenie komunikatora umożliwiającego wymianę wiadomości pomiędzy klientem a serwerem. Wymiana wiadomości powinna opierać się w formie zaszyfrowanej, opierając się o protokół Diffie-Hellmana. Użytkownik powinien mieć także wybór czy chce prowadzoną komunikację szyfrować, opierając się o szyfr Cezara lub XOR. Wiadomości przed wysyłaniem powinny być także kodowane z wykorzystaniem kodu base64 oraz wysyłana w oparciu o format JSON.

2. Wykorzystane technologie i sposób wykonania zadania

Aplikacja została napisania w języku Java SE (IDE - Eclipse). Zarówna część kliencka aplikacji (pakiet client) jak i ta serwerowa (server) posiadają klasy zawierające metodę main, co pozwala uruchomić je niezależnie od siebie. Do budowania aplikacja wykorzystano narzędzie Gradle. Wiadomości szyfrowane są za pomocą szyfru Cezara.

Działanie programu:

- a) Wykorzystując terminal użytkownik uruchamia serwer, podając również w komendzie pożądany port na którym otwarta zostanie komunikacja. Następnie klient może połączyć się z serwerem wykorzystując wybrany adres IP i port. Klient , poprzez dopisek "encrypt" na końcu komendy może włączyć także szyfrowanie wiadomości.
- b) Z powodu problemów implementacyjnych nie wykonano wymiany danych opartych o standard JSON. Wymiana danych odbywa się w z wykorzystaniem metody processData(), poprzez wysyłania pomiędzy klientem i serwerem pakietu danych, zawierających odpowiednie prefixy wiadomości. Na podstawie tych prefixów obie strony podejmują odpowiednie działania. Np. wiadomość z prefixem "\wrong" otrzymana przez Klienta oznacza, że nazwa klienta na którą się zdecydował jest już zajęta i musi wybrać nową.

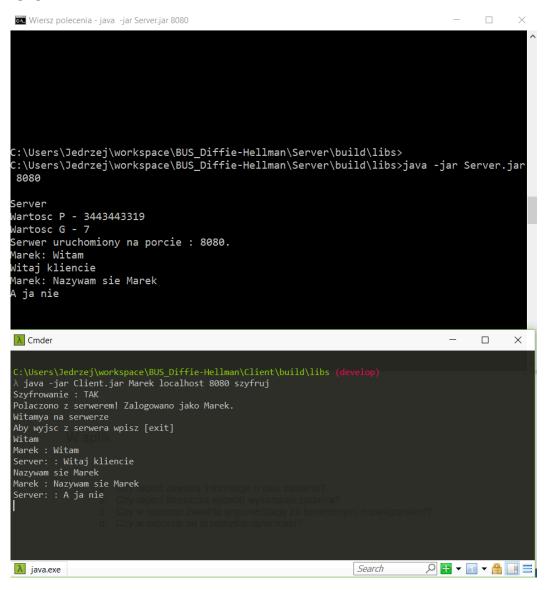
Właśnie poprzez odpowiednie prefixy odbywa się cała procedura wymiany kluczy w algorytmie Diffie'ego-Hellmana:

/pgValues (KeyExchangeStep1) – serwer wysyła wiadomość z wartościami P i G.

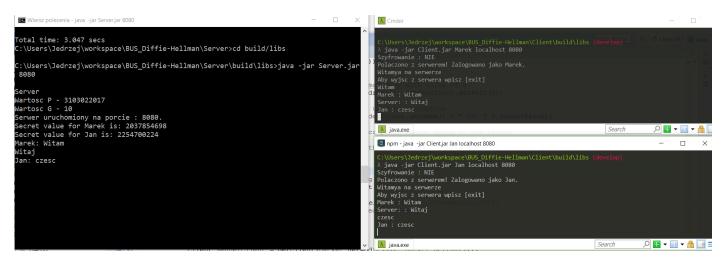
/aValue (KeyExchangeStep2) – klient wysyła informację o wartości A /bValue(KeyExchangeStep3) – serwer wysyła wartość B.

/encrypt – klient wysyła informację czy ma być szyfrowanie czy nie.

 Następnie prowadzona jest wymiana wiadomości pomiędzy klientem a serwerem.

Serwer obsługuje wielu klientów jednocześnie i dla każdego z nich generowana jest inna wartość klucza. (Na poniższym scrrenie wartości te zostały podejrzane jednorazowo za pomocą metody println()).

3. Wnioski i podsumowanie

Aplikacja spełnia większość założeń projektowych:

- + Zaimplementowano aplikację Serwer Klient, z wymianą klucza według protokołu Diffie-Hellmana.
- + Obie strony mogą wymieniać się wiadomościami. Istnieje także możliwość obsługi wielu klientów jednocześnie.
- + Możliwe jest szyfrowanie z wykorzystaniem szyfru Cezara. Napisano także proste testy sprawdzające poprawność metody szyfrującej.
- + zaimplementowano kodowanie base64.

Aplikacja posiada jednak także wady:

- nie udało się zaimplementować wymiany danych opartej o standard json. Jest to wynikiem problemów, jakie pojawiały się przy przesyłaniu obiektu json pomiędzy klientem i serwerem, tzn. :

Klient tworzył obiekt JSON --> umieszczał w nim dane --> obiekt parsowany był do typu bytes i wysyłany do serwera --> serwer odbierał dane i zapisywał je do formatu String. Następnie na jego podstawie tworzył obiekt JSON z którego docelowo powinny być wyciągane dane "klucz" – "wartość". Tu pojawiał się problem, ponieważ pomimo iż dane były poprawnie zapisywane do stringa, to kompilator nie był w stanie poprawnie ich zinterpretować.

Pomimo iż String zaczynał się od zgodnego ze standarden JSON Object znaku { to kompilator wciąż wyrzucał błąd A *JSONObject text must begin with* '{' . Nie pomogło usuwanie spacji, funkcje z zastępowaniem znaków i różne metody obróbki przesyłanych danych.

- Z powodu braku wymiany danych w formacie JSON, nie ma możliwości współpracy z innymi aplikacjami, wykorzystującymi JSONa. Wartości prefixów zostały z góry narzucone i strona kliencka lub serwerowa jest gotowa do współpracy jedynie w przypadku gdyby druga strona również zdecydowała się na wykorzystanie takich samych prefixów.